

Βιβλίο Πρώτο

- Η πολιτική είναι επιστήμη αρχιτεκτονική αφού σε αυτήν υποτάσσονται όλες οι άλλες τέχνες που αυτή η ίδια της υποδεικνύει. Την πολιτική την επιδιώκουμε αυτήν καθ' εαυτήν
- Η απόδειξη των λόγων για τη πολιτική τέχνη είναι αντίστοιχη της φύσης της (μπορεί να ζητά κανείς απόδειξη από ένα ρήτορα;!)
- Αν αγαθό είναι ότι επιδιώκουμε, τότε η πολιτική είναι το άριστο αγαθό αφού αυτό είναι αυτό που επιδιώκουμε καθ' εαυτό
- Ο συλλογισμός είναι ο εξής: κάθε τέχνη στοχεύει σε ένα αγαθό. Το αγαθό μπορεί να το επιδιώκουμε για αυτό που είναι ή για κάτι άλλο. Η πολιτική τέχνη είναι η κυριότερη τέχνη (όχι η ίδια αγαθό) γιατί επιβάλλεται στις άλλες τέχνες αφού το αγαθό της είναι αυτό που επιδιώκουμε αυτό καθ' εαυτό. Το αγαθό της δηλαδή είναι το σπουδαιότερο και είναι η ευδαιμονία
- Η ευδαιμονία είναι αγαθό μέσω της πολιτικής γιατί μόνο η αρχιτεκτονική τέχνη ανάμεσα στις άλλες θα μπορούσε να το διεκδικήσει ένα τέτοιο υπέρτατο αγαθό
- Η ευδαιμονία για πολλούς είναι κάτι φανερό πχ πλούτος
- Αρχή είναι όσα είναι γνωστά σε εμάς. Αρχή είναι το «ότι» όχι το «διότι». Μετά θα το βρούμε
- 3 τα είδη των βίων: ο πολιτικός, ο θεωρητικός, ο ηδονικός-απολαυστικός
- Ο πολιτικός έχει ως ανώτατο αγαθό τη τιμή αλλά ούτε αυτή κάνει ως ανώτατο αγαθό (ακόμη και αν πούμε ότι δεν είναι η ίδια η τιμή αλλά η αρετή του να τιμάσαι από τους φρονίμους ο στόχος του πολιτικού βίου). Τί λοιπόν αντιστοιχεί στην ιδέα του αγαθού καθ' εαυτού;
- Υπάρχουν τα αγαθά καθ' εαυτά και τα άλλα χάριν αυτών. Τα καθ' εαυτά είναι όσα ανταποκρίνονται στην Μία Ιδέα του αγαθού
- Το αγαθό πρέπει να είναι «πρακτό» και όλα αυτά που επιδιώκουμε πρέπει να καταλήγουν σε ένα άριστον, τελειότατον κα όπου είναι ένα, η ευδαιμονία
- Η ευδαιμονία είναι αυτάρκης και ο συλλογισμός είναι ο εξής: όλες μας οι πράξεις έχουν κάποιον σκοπό. Η ευδαιμονία θα έχει φυσικά και αυτή ένα σκοπό ο οποίος να υποτάσσει όλους τους παραπάνω αφού θα γίνονται γι' αυτόν τον έναν. Αφου το σπίτι, το χωράφι έχουν έναν σκοπό θα πρέπει να αναζητήσουμε και τον έναν σκοπό στον άνθρωπο. Έχει ο άνθρωπος έναν σκοπό;

- Ο σκοπός δεν μπορεί να είναι αυτός του φυτού ή του ζώου (πχ να τρέφεται απλά ή να αντιλαμβάνεται με τις αισθήσεις). Σκοπός είναι μια ζωή πρακτική (πράξεων) που θα υπακούει στο λόγο. Ο λόγος είναι μια αρχή. Η αρχή που έχει ως βάση την αρετή είναι καλή. Η τελειότητα των αρετών είναι η ευδαιμονία
- «μια χελιδων εαρ ου ποιει»
- Ξανά στην αρχή: αγσαθό είναι ότι επιδιώκουμε σύμφωνα με το σώμα ή τη ψυχή. Τα της ψυχής είναι σπουδαιότερα. Τα της ψυχής είναι σπουδαιότερα. Κάποιοι βάζουν στόχο την σοφία κάποιοι άλλοι την αρετή. Ο Αριστοτέλης συμφωνεί με τους δεύτερους
- Αρετή δεν είναι μια απλή έξη, μια κατάσταση του μυαλού δηλαδή, αλλά μία πράξη, δραστηριότητα που φέρνει ψυχική ευχαρίστηση, είναι γλυκιά
- Τι είναι λοιπόν αρετή; Όλες οι πράξεις που προκαλούν φυσική ευχαρίστηση
- Η ευτυχία δεν είναι κάτι θεόσταλτο αλλά αποκτάται με την αρετή
- Η ευτυχία είναι ενέργεια ψυχής κατ' αρετή
- Γι αυτό και η πολιτική έχει το τελευταίο σκοπό γιατί θέλει να κάνει ενάρετους πολίτες (ικανούς να πετυχαίνουν πράξεις αρετής)
- Αλλά και η τύχη έχει ρόλο στις μεταβολές του βίου αφού δεν χρειάζεται μόνο «τέλεια αρετή» αλλά και «τέλειος βίος»
- Άρα, η ευτυχία είναι κάτι μονιμότερα και από τις επιστήμες και σκοπός είναι να εμπλεκόμαστε σε κάθε περίπτωση του βίου σε ενάρετες δράσεις και να είμαστε μεγαλόψυχοι στο πόνο
- Επομένως, η ευτυχία είναι ενέργεια ψυχής και μάλιστα η πρώτη αφού γι' αυτήν κάνουμε όλα τα άλλα
- Η αρετή υπαγορεύει τις πράξεις που θα οδηγήσουν στην ευτυχία. Η ευτυχία είναι δραστηριότητα της ψυχής
- Η ψυχή έχει ένα έλλογο μέρος που υπακούει στο δεύτερο έλλογο μέρος. Και η αρετή είναι δίπτυχη αφού άλλο πχ η αρετή της σύνεσης και η φρόνηση που είναι αρετές διανοητικές και άλλο η σωφροσύνη που είναι ηθική αρετή. Όλες παρόλα αυτά είναι έξεις και άρα όλες οι έξεις που αξίζουν έπαινο είναι αρετές